

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl soudkyně JUDr. Naděždou Červenkou v právní věci žalobce **Xxx**, nar. xxx, bytem xxx proti žalované **Xxx**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Mgr. Petrou Řehákovou, advokátkou se sídlem Nový Jičín, 5. května 718/11, **o určení výživného**

t a k t o :

I. Návrh, aby žalovaná byla povinna přispívat žalobci na výživu 2.500,- Kč měsíčně od 7.11. 2014, se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech řízení částku 38.991,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Petry Řehákové, advokátky se sídlem Nový Jičín, 5. května 718/11.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem došlým soudu dne 7.11. 2014 a doplněním svého podání ze dne 16.2. 2015 domáhal po žalované placení částky 2.500,- Kč měsíčně jako příspěvku na výživu, a to od podání žaloby. Svůj návrh odůvodnil tvrzením, že s žalovanou byl rozveden v roce 2009, neměl majetkoprávní vyrovnání, má dluhy, které splácí insolvenčí. Dluhy vznikly za trvání manželství a žalovaná se k dluhům nehlásí. Při splácení insolvence mu zůstává 9.200,- Kč, za byt platí 7.659,- Kč a ze zbývající částkou nemůže vyjít. Chtěl by proto, aby mu žalovaná přispívala na výživu alespoň po dobu trvání insolvence.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření nárok neuznala, uvedla, že manželství bylo rozvedeno zdejším soudem, když rozsudek nabyl právní moci dne 20.7. 2009, když důvodem ukončení manželství bylo, že žalobce odešel k jiné ženě. V řízení o rozvod manželství byla předložena smlouva upravující vztahy po rozvodu manželství a v této žádné dluhy nebyly zmiňovány. Je samoživitelkou, bydlí se svými dvěma dětmi, které jsou odkázány na její výživu. Žalobce neplatil řádně výživné pro dceru a tohoto se musela domáhat exekučně, dále žije se synem xxx, který v roce 2010 utrpěl při automobilové nehodě úraz, má přiznaný invalidní důchod ve výši 3.387,- Kč, dcera xxx stále studuje. Toto své podání doplnila vyjádřením ze dne 4.5. 2015 s tím, že mají vypořádáno společné jmění manželů, když uzavřeli smlouvu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, ve které nebyly skutečně vypořádány žádné závazky, neboť žalobce v době sepisování této smlouvy žádné společné závazky neuvedl, sama o těchto nevěděla, když odkázala na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.1. 2014, kterým soud schválil oddlužení žalobce a s jednotlivých přihlášek bylo zřejmé, že nejméně 3 pohledávky vznikly prokazatelně až po rozvodu

manželství. Sama uhradila závazek vůči České spořitelně ze smlouvy o úvěru na částku 150.000,- Kč. Má za to, že vypořádání SJM i případné nároky z tohoto vyplývající nejsou předmětem řízení o výživné rozvedeného manžela. Žalobce je schopen sám se živit, když jeho příjem činí v průměru 20.000,- Kč. Ona sama dosahuje výdělku 17.000,- Kč, ze kterého vyživuje své dvě děti.

Po stránce skutkové soud zjistil, že manželství účastníků, které uzavřeli dne 21.9. 1996 bylo rozvedeno rozsudek zdejšího soudu č.j. 7 C 314/2009-13, který nabyl právní moci dne 20.7. 2009, a to dle ustanovení § 24a zákona o rodině. V tomto řízení manželé předložili smlouvu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů ze dne 20.5. 2009, kdy předmětem této smlouvy bylo vypořádání movitých věcí, společného bydlení s tím, že účastníci v bodě V. prohlásili, že splněním povinnosti této smlouvy mají jednu pro vždy mezi sebou vypořádány vzájemné majetkové nároky z titulu vypořádání společného jmění manželů (rozsudek zdejšího soudu č.j. 7 C 314/2009-13 a smlouva o vypořádání). K poměrům žalobce soud zjistil, že jeho mzda v roce 2014 činila více než 20.000,- Kč (z výplatních listin), usnesením Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 31 INS 17201/2013-BC ze dne 30.1. 2014, že soud schválil oddlužení žalobce, a to plněním splátkového kalendáře, kdy do insolvenčního řízení bylo podáno 11 přihlášek v hodnotě více než 1.000.000,- Kč (z usnesení KS Ostrava). Žalobce má vyživovací povinnost k dceři xxx, na kterou platí výživné 3.500,- Kč měsíčně, poměry žalované nezná, sám po dobu 4 let žil ve společné domácnosti s paní xxx, se kterou měl známost již za trvání manželství. Výživné na svou osobu, ale chce spíše na to, aby se žalovaná podílela na společných dluhích (z výpovědi žalobce). Ohledně poměrů žalované soud zjistil, že po rozvodu uzavřeli dohodu o vypořádání SJM, ve které nebyly dluhy žalobce vůbec uvedeny, sama o nich nevěděla, žije po celou dobu sama, má vyživovací povinnost k dceři xxx, která stále studuje a stará se o zletilého syna xxx, který má přiznaný invalidní důchod a není schopen si najít práci. Sama dosahuje příjmu asi 16.000,- Kč měsíčně, kdy hradí nájem 5.200,- Kč. Sama splácela půjčky za trvání manželství. Kromě nájmu platí 3.000,- Kč za internát pro dceru xxx, dává jí 2.500,- Kč a platí pojistky (z výpovědi žalované). Syn žalované xxx pobírá invalidní důchod I. stupně ve výši 3.387,- Kč (ze zprávy ČSSZ), žalovaná bydlí v rodinném domě u svých rodičů, kdy platí měsíční výdaje 5.200,- Kč (z čestného prohlášení ze dne 24.3. 2015). Dcera účastníků xxx je ubytována v Domě mládeže v Kroměříži (z potvrzení o ubytování na DM). Žalovaná platí úrazové pojištění dcery, internát ve výši 2.900,- Kč za energii 3.500,- Kč měsíčně a další pojištění 560,- Kč (z výpisu z účtu žalované).

Podle ustanovení § 760 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., není-li rozvedený manžel schopen sám se živit a tato jeho neschopnost má svůj původ v manželství nebo v souvislosti s ním, má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnost, lze-li to na něm spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů.

Podle ustanovení § 762 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., nedohodnou-li se manželé nebo rozvedení manželé o výživném, může manžel, který rozvrat manželství převážně nezapříčinil nebo s rozvodem nesouhlasil a kterému byla rozvodem způsobena závažná újma, navrhnout, aby soud stanovil vyživovací povinnost bývalého manžela i v takovém rozsahu, který zajistí, aby rozvedení manželé měli v zásadě stejnou životní úroveň. Právo rozvedeného manžela na výživné lze v tomto případě považovat za důvodné jen po dobu okolnostem přiměřenou, **nejdéle však po dobu tří let od rozvodu.**

Na základě provedeného dokazování měl soud prokázáno, že manželství účastníků bylo rozvedeno zdejším soudem dne 20.7. 2009, a to dle ustanovení § 24a zákona o rodině. V tomto řízení účastníci předložili smlouvu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů na dobu po dobu rozvodu manželství, ve které si vypořádali movité věci, bydlení a dále uvedli, že mají jednu pro vždy vypořádány majetkové nároky z titulu vypořádání SJM. V této smlouvě žádné závazky manželů nejsou uvedeny. Žalobce po celou dobu po rozvodu manželství je zaměstnán až do současné doby, je výše čistého příjmu se pohybuje cca

20.000,- Kč, má vyživovací povinnost k dceři xxx, která stále studuje. Žalobci bylo schváleno dne 30.1. 2014 oddlužení, a to plněním splátkové kalendáře, kdy dluhy žalobce dosahují výše převyšující 1.000.000,- Kč. Žalovaná je stále zaměstnána, její příjem činí cca 17.000,- Kč, má ve své péči nezl. dceru xxx a dále pečuje o svého syna z prvního manželství, který má přiznán invalidní důchod I. stupně ve výši 3.387,- Kč.

Přiznat výživného rozvedeného manžela je možno v případě, že druhý manžel není schopen se sám živit, který rozvrat manželství převážně nezapříčinil nebo s rozvodem nesouhlasil, kterému byla rozvodem způsobena závažná újma. Právo rozvedeného manžela na výživné lze v tomto případě považovat za důvodné nejdéle po dobu 3 let po rozvodu manželství. V daném případě manželství účastníků bylo rozvedeno v roce 2009, žalobce je schopen se sám živit, má přiměřené zaměstnání, kde dosahuje výdělku cca 20.000,- Kč, rozvodem žádná závažná újma mu nebyla způsobena, kdy navíc účastníci v řízení o rozvod manželství uzavřeli smlouvu o vypořádání, kde si v roce 2009 společně jmění vypořádali. Tvrzení žalobce, že v této smlouvě nejsou uvedeny jeho dluhy je v daném případě nerozhodná, když sám žalobce při sepisování této smlouvy žádné dluhy, které za manželství vznikly, neuvedl, navíc další dluhy, které jsou předmětem insolvenčního řízení vznikly až po rozvodu manželství. Tyto skutečnosti nemohou jít na újmu žalované. Podstatou výživného rozvedeného manžela je pouze skutečnost, že rozvedený manžel není schopen sám se živit, nikoliv skutečnost, že rozvedený manžel je v insolvenčním řízení. Od rozvodu manželství uplynulo více než 5 let a i v případě, že by v současné době nebyl žalobce schopen sám se živit, zákon neumožňuje stanovení výživného, neboť doba, po kterou by případné právo rozvedeného manžela mohlo být důvodné, je omezeno zákonem na dobu 3 let od rozvodu.

Z výše uvedených důvodů soud návrh jako nedůvodný zamítl.

O nákladech řízení mezi účastníky soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaná měla ve věci plný úspěch a proto jí soud přiznal na nákladech řízení částku 38.991,- Kč, když tato částka se skládá ze 6 úkonů právní pomoci po 5.000,- Kč, 6 x režijní paušál po 300,- Kč, náhrady za promeškaný čas 200,- Kč, cestovné Fulnek - Nový Jičín a zpět ve výši 223,56 Kč, vše zvýšené o 21 % DPH tj. 6.766,94 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Ostravě, písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na exekuci.

V Novém Jičíně dne 3.8. 2015

**JUDr. Naděžda Červenková
soudkyně**